ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ 1972	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 81

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

343. Περὶ τοῦ ὡρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων καὶ ἀσκήσεων τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν κατὰ ἔτη σπουδῶν. 1

344. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσῖνος. 2

345. Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς περιπτώσεως ε΄ τῆς παρ. (3) τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ, βιὰ τοῦ Β.Δ. 93)1970, ἐγκριθέντος Κανονισμοῦ «περὶ καταλληλότητος ἐπιβατηγῶν ὀχηματαγωγῶν πλοίων».. 3

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 343

Περὶ τοῦ ὡρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων καὶ ἀσκήσεων τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν κατὰ ἔτη σπουδῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) Τὸ ἄρθρον 2 παράγρ. 4 τοῦ Ν. Δ/τος 842/1971 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ αὐτῶν κειμένης νομοθεσίας» καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 137/1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Καθορίζεται τὸ ὡρολόγιον καὶ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν ἐν ταῖς Παιδαγωγικαῖς Ἀκαδημίαις διδακτέων μαθημάτων κατὰ ἔτη σπουδῶν ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 2.

Ὡρολόγιον Πρόγραμμα.

Μαθήματα	Ὧραι διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα Α΄ ἔτος	Β΄ ἔτος
1. Θρησκευτικὰ	2	1
2. Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία Ἀγωγὴ τοῦ Λόγου	2	2
3. Ἑλληνικὴ Ἱστορία καὶ Ἑλληνικὸς Πολιτισμός. Ἀρχαιολογικοὶ καὶ Ἱστορικοὶ τόποι τῆς Ἑλλάδος. Λαογραφία	2	2
4. Μαθηματικὰ	2	2
5. Φυσικαὶ Ἐπιστῆμαι	3	4
6. Παιδαγωγικά:		
α) Γενικὴ Παιδαγωγική	2	
β) Γενικὴ Διδακτική (μετὰ ἑνότητος περὶ τῶν συγχρόνων μέσων διδασκαλίας εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον)	2	
γ) Εἰδικὴ Διδακτικὴ τῶν μαθημάτων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου	1 β΄ἑξάμ.	2
δ) Ἀγωγὴ τῶν καθυστερημένων παίδων		1
ε) Σωματολογία τοῦ παιδὸς		1
7. Ψυχολογία:		
α) Γενικὴ καὶ Παιδαγωγικὴ Ψυχολογία	2	2
β) Ψυχολογία τοῦ ἀναπτυσσομένου ἀνθρώπου, ἰδίᾳ δὲ τοῦ παιδὸς	2	–
γ) Ψυχολογία τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν μετ' ἐφαρμογῶν καὶ στοιχεῖα Στατιστικῆς ἐν τῇ Ψυχολογίᾳ καὶ τῇ Παιδαγωγικῇ	–	2
8. Στοιχεῖα Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν	2	–
9. Κοινωνικὴ καὶ Πολιτικὴ Ἀγωγὴ (μετ' εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν)	–	1
10. Τεχνικὰ (Σχέδιον-Χειροτεχνία)	3	3
11. Σωματικὴ Ἀγωγὴ (Γυμναστική, Ἀγωνιστική, Παιδιαί, Ἐθνικοὶ Χοροί)	2	3
12. Μουσικὴ (Θεωρία, ὨΙδική, Ἐνόργανος Μουσική, Ἐκκλησιαστικὴ Μουσική)	3	3

Μαθήματα	Ὧραι διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα Α' ἔτος	Β' ἔτος
13. Ὀργάνωσις καὶ Διοίκησις τῆς Ἐκπαιδεύσεως (Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως, Ἐκπαιδευτικὴ Πολιτική, Ὀργάνωσις, Διοίκησις καὶ Ἐποπτεία Ἐκπαιδεύσεως, Διοίκησις καὶ Ἐποπτεία Δημοτικοῦ Σχολείου, Προγράμματα, Σχολικὰ Βιβλία, Ἐκπαιδευτικὴ Νομοθεσία)	–	1
14. Οἰκιακὴ Οἰκονομία καὶ Οἰκογενειακὴ Ἀγωγὴ δι' ἄρρενας καὶ θήλεις	1	1*
μόνον διὰ θήλεις	1	–
15. Ὑγιεινὴ (Ἀτομική, Κοινωνική, Σχολική, Πρῶται Βοήθειαι)	1	
16. Ξένη γλῶσσα (Ἀγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ ἢ Γερμανικὴ)	2	2
17. Στοιχεῖα Γεωπονίας καὶ Γεωργικῆς Οἰκονομίας	1	1**
18. Πρακτικαὶ ἀσκήσεις διδασκαλίας κατὰ πρόγραμμα ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ		
Σύνολον ὡρῶν	35+1	33

Ἓν ἀπόγευμα καθ' ἑβδομάδα διατίθεται διὰ δοκιμὰς τῆς χορωδίας ἢ ἐπισκέψεις εἰς βιομηχανικάς, βιοτεχνικάς, γεωργοκτηνοτροφικὰς ἐγκαταστάσεις τῆς περιοχῆς ἢ δι' ἀγωνιστικήν, ἀθλοπαιδιὰς καὶ ὠργανωμένην ψυχαγωγίαν ἢ διὰ δενδροφυτεύσεις, ἀναλόγως τῶν ἐνδιαφερόντων τῶν σπουδαστῶν καὶ κατὰ πρόγραμμα καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα Α' ἔτους.

(Διδασκόμενα μαθήματα. Σκοπὸς διδασκαλίας τούτων. Διδακτέα ὕλη).

1. Θρησκευτικά.

Δογματικὴ (ὧραι 35).

Σκοπός : Ἡ διδασκαλία τῆς Δογματικῆς ἀποβλέπει εἰς τὸν πλήρη καταρτισμὸν ὀρθοδόξου φρονήματος τῶν ὑποψηφίων διδασκάλων, ὥστε νὰ καταστοῦν οὗτοι οὐ μόνον «ἕτοιμοι πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι αὐτοὺς λόγον περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδος» (Α' Πετρ. Γ 15), ἀλλὰ καὶ ἱκανοὶ «ἑτέρους διδάξαι» (Β' Τιμοθ. Β 2).

Διδακτέα ὕλη : Σύντομος εἰσαγωγή. Θεμελιώδεις ἀρχαὶ ἡ Θρησκεία, ἡ Θεία Ἀποκάλυψις, ἡ Ἁγία Γραφή, ἡ Ἀποστολικὴ Παράδοσις. Αἱ δογματικαὶ ἀλήθειαι : περὶ τοῦ Θεοῦ, ὑλικοῦ κόσμου, πνευματικοῦ κόσμου, τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ἐν Χριστῷ ἀπολυτρώσεως, τῆς οἰκειώσεως τῆς ἀπολυτρώσεως, τῆς ἐκκλησίας, τῶν μέσων τῆς Θείας Χάριτος καὶ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν.

Ἐκκλησιαστικὴ Γραμματεία (ὧραι 15).

Ἐκλογὴ ἐκ τοῦ τρίτου μέρους τῆς «Πηγῆς Γνώσεως» Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Ὅροι καὶ Σύμβολα τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

2. Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία.

Σκοπός : Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἀποβλέπει 1) εἰς τὴν ἀρτίαν γλωσσικὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν, ὥστε νὰ χρησιμοποιοῦν μὲ ὀρθότητα, σαφήνειαν, ἀκριβολογίαν καὶ εὐχέρειαν τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν γραπτῶς καὶ προφορικῶς καὶ νὰ καθοδηγοῦν τοὺς μαθητάς των εἰς τὴν ὀρθὴν διατύπωσιν τῶν διανοημάτων των. 2) Εἰς τὴν ἀδρομερῆ γνῶσιν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ γραμματείας καὶ τὴν δι' αὐτῆς συνειδητοποίησιν τῆς γλωσσικῆς καὶ πνευματικῆς συνεχείας καὶ ἑνότητος τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ 3) εἰς τὴν θεωρητικὴν κατάρτισιν καὶ πρακτικὴν ἄσκησιν τῶν σπουδαστῶν πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἱκανότητος παντοειδοῦς ἀναλύσεως νεοελληνικῶν κειμένων, ἰδίᾳ δὲ κειμένων καταλλήλων διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν εἶναι ἀπαραίτητον, ὅπως ἡ ἑκάστοτε μορφολογικὴ διδασκαλία τῆς γλώσσης τεκμηριοῦται διὰ παρουσιάσεως καταλλήλων ὑποδειγματικῶν ἀποσπασμάτων (κειμένων), περιεχόντων τὰ διδασκόμενα στοιχεῖα.

Διδακτέα ὕλη :

α) Γένεσις, ἀνάπτυξις, χρησιμότης καὶ ὁρισμὸς τῆς γλώσσης. Γένεσις καὶ ἐξέλιξις τῆς γραφῆς.

β) Εἴδη τοῦ λόγου (Εἴδη πεζογραφίας καὶ ποιήσεως). Εἴδη ἐκθέσεων. Τεχνικὴ τῶν ἐκθέσεων.

γ) Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἱστορίας αὐτῆς. (Πηγαὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, περίοδοι αὐτῆς).

δ) Συνοπτικὴ ἐξέτασις τῆς ἑλληνικῆς γραμματείας ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου μέχρι τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Μελέτη ἐκ μεταφράσεων ἀντιπροσωπευτικῶν ἀποσπασμάτων κλασσικῶν ἑλληνικῶν δραματικῶν ἔργων : Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, Ἀριστοφάνους.

Ἐξέτασις ἀποσπασμάτων ἐκ κειμένων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας : Μεγάλου Βασιλείου « Πῶς ἂν τις ἀπὸ ἑλληνικῶν ὠφελεῖτο λόγων», Ἰωάννου Χρυσοστόμου «Πρὸς Εὐτρόπιον», «Περὶ συνειδήσεως κλπ.», ὡς καὶ ἀποσπασμάτων ἱστορικῶν κειμένων, κυρίως δὲ χρονογράφων τῆς ἁλώσεως.

ε) Πλουτισμὸς τοῦ λεξιλογίου τῶν σπουδαστῶν διὰ τῆς συστηματικῆς καταγραφῆς ὑπ' αὐτῶν οἰκογενειῶν καὶ κατηγοριῶν λέξεων (συνωνύμων, παραγώγων, συνθέτων, ἀντιθέτων, κ.λ.π.). Ἐτυμολογικὴ καὶ σημασιολογικὴ ἀνάλυσις τῶν λέξεων.

στ) Συστηματικὴ καὶ μεθοδικὴ ἄσκησις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν γραμματικήν, τὸ συντακτικὸν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν.

3. Ἑλληνικὴ Ἱστορία καὶ Ἑλληνικὸς Πολιτισμός. Ἀρχαιολογικοὶ καὶ Ἱστορικοὶ τόποι τῆς Ἑλλάδος. Λαογραφία.

Σκοπός : Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἀποβλέπει εἰς τὸν ἐθνικόν, ἀνθρωπιστικὸν καὶ κοινωνικὸν φρονηματισμὸν τῶν σπουδαστῶν ὡς καὶ εἰς τὴν ἀπόκτησιν ὑπ' αὐτῶν ὑγιοῦς ἀξιολογικῆς συνειδήσεως. Διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς Ἱστορίας πρέπει οἱ σπουδασταὶ νὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐγκύψουν εἰς τὸ βάθος τῶν ἱστορικῶν γεγονότων, νὰ συνειδητοποιήσουν τὰς ἀρετὰς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, νὰ ἐκτιμήσουν τὰ πολιτιστικὰ ἐπιτεύγματα αὐτοῦ καὶ τὴν συμβολήν του εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ νὰ ἔλθουν εἰς στενὴν ἐπαφὴν πρὸς τὰς ἀπαρασαλεύτους ἀξίας τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Ἰδιαιτέρως διὰ τοῦ μαθήματος πρέπει οἱ σπουδασταὶ νὰ ἀποκτήσουν συναίσθησιν τῆς εὐγενοῦς αὐτῶν καταγωγῆς καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντος ἐθνικοῦ χρέους των.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Λαογραφίας πρέπει νὰ καταδειχθοῦν αἱ ἀντιστοιχίαι μεταξὺ τῶν οἰκογενειακῶν, κοινωνικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων τῶν διαφόρων ἱστορικῶν περιόδων καὶ ἡ ἑνότης τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς.

Διδακτέα ὕλη :

Ἐκ τῆς Ἱστορίας : Ὥρα καθ' ἑβδομάδα (1).

α) Ὁρισμὸς καὶ χρησιμότης τοῦ ἱστορικοῦ εἰδέναι. Παράγοντες προσδιορίζοντες τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἱστορικῶν γεγονότων καὶ τὸν ροῦν τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως. (Ἡ ἀτομοκρατική, ἡ κοινωνιοκρατικὴ καὶ αἱ λοιπαὶ ἑρμηνευτικαὶ θεωρίαι). Αἱ μεγάλοι περίοδοι τῆς πολιτιστικῆς ἐξελίξεως τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς.

β) Αἱ ἀξίαι τοῦ πολιτισμοῦ, ἡ σύνθεσις αὐτῶν καὶ τὰ διάφορα συστήματα ἱεραρχήσεώς των.

γ) Ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ὡς ἀνεξάντλητον ἱστορικὸν θαῦμα. Ἡ ἁρμονικὴ σύνθεσις ἀξιῶν εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Αἱ πρὸς τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου σχετιζόμεναι ἀξίαι καὶ οἱ τρόποι ἐκφράσεως καὶ ἱκανοποιήσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ποτιστικῆς δημιουργίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Αἱ πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου σχετιζόμεναι ἀξίαι καὶ

* μόνον διὰ θήλεις
** μόνον δι' ἄρρενας

οἱ τρόποι ἐκφράσεως καὶ ἱκανοποιήσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς πολιτιστικῆς δημιουργίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Αἱ πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου σχετιζόμεναι ἀξίαι καὶ οἱ τρόποι ἐκφράσεως καὶ ἱκανοποιήσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς πολιτιστικῆς δημιουργίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Αἱ πρὸς τὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου σχετιζόμεναι ἀξίαι καὶ οἱ τρόποι ἐκφράσεως καὶ ἱκανοποιήσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς πολιτιστικῆς δημιουργίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Τὰ κυριώτερα πολεμικά, πολιτικὰ καὶ πολιτιστικὰ γεγονότα μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

2) Ἐκ τῆς Λαογραφίας : Ὥρα καθ' ἑβδομάδα (1).

α) Ἱστορία, ἔννοια, χρησιμότης καὶ μέθοδος ἐρεύνης τῆς Λαογραφίας.

β) Ὁ ὑλικὸς βίος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τροφαί, κατοικία, ἐνδυμασία, ποτά, βιοτεχνία, λαϊκὴ τέχνη, οἰκιακαὶ ἀπασχολήσεις.

γ) Ὁ κοινωνικὸς βίος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ : ἤθη, ἔθιμα παραδόσεις καὶ δοξασίαι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀναφερόμενα εἰς τὴν οἰκογενειακήν, τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ζωήν, καταγωγὴ καὶ σημασία αὐτῶν καὶ τρόποι ἐκδηλώσεώς των.

Εὐχαί, κατάραι, ἀποχαὶ ἢ ἀποτροπαί, προπόσεις, χαιρετισμοί, ὕβρεις καὶ ὑβριστικὰ σχήματα, ἀπειλαί, ἐγκώμια, παραινέσεις.

Ἡ δικαιοκρισία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

δ) Καθοδήγησις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν συλλογὴν λαογραφικοῦ ὑλικοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν θερινῶν διακοπῶν.

4. Μαθηματικά.

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας εἶναι ἡ κατὰ βάθος καὶ πλάτος κατανόησις ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν αὐτῶν τῆς διδασκομένης εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον μαθηματικῆς ὕλης, ἡ παροχὴ στοιχειωδῶν γνώσεων χρησίμων διὰ τὴν στατιστικὴν ἐπεξεργασίαν πειραματικῶν δεδομένων τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ τῆς Ψυχολογίας, ὡς καὶ ἡ ἐν γένει ἀνάπτυξις τῶν διανοητικῶν μηχανισμῶν τῶν σπουδαστῶν καὶ τῆς μαθηματικῆς καὶ κριτικῆς αὐτῶν σκέψεως.

Διδακτέα ὕλη :

Ἐκ τῆς ἀριθμητικῆς :

α) Ἐκ τῆς θεωρίας τῶν συνόλων.

Ἡ ἔννοια τοῦ συνόλου. Ὑποσύνολα. Τομὴ καὶ ἕνωσις συνόλων. Ἰδιότητες. Συμπλήρωμα συνόλου. Ἴσα καὶ ἰσοδύναμα σύνολα. Ἡ ἔννοια τοῦ περιέχεσθαι καὶ αἱ συναφεῖς πρὸς αὐτὴν ἰδιότητες. Σύνολον ἀναφορᾶς. Πληθικὸς ἀριθμός. Διαγράμματα VENN. Περὶ συναρτήσεων.

β) Ἀριθμητικὴ - Ἀντικείμενον αὐτῆς.

Ἑλληνικὸν - Ρωμαϊκὸν καὶ Ἀραβικὸν ἀριθμητικὸν σύστημα. Δεκαδικὸν καὶ Δυαδικὸν σύστημα ἀριθμήσεως.

Οἱ ἀκέραιοι ἀριθμοί. Ἴσοι καὶ ἄνισοι ἀριθμοὶ εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀκεραίων. Ἰδιότητες ἰσότητος, ἰδιότητες ἀνισότητος.

Αἱ πράξεις εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν καὶ ἰδιότητες αὐτῶν.

Δυνάμεις ἀκεραίων ἀριθμῶν. Ἰδιότητες.

Πρῶτοι καὶ σύνθετοι ἀριθμοί. Διαιρετότης. Κριτήρια διαιρετότητος. Ἀνάλυσις φυσικοῦ ἀριθμοῦ εἰς γινόμενον πρώτων παραγόντων.

Κοινοὶ διαιρέται καὶ Μέγιστοι Κοινοὶ Διαιρέται ἀκεραίων ἀριθμῶν. Εὕρεσις Μεγίστου Κοινοῦ Διαιρέτου δύο ἢ περισσοτέρων φυσικῶν ἀριθμῶν. Κοινὰ Πολλαπλάσια φυσικῶν ἀριθμῶν καὶ Ἐλάχιστα Κοινὰ Πολλαπλάσια ἀκεραίων ἀριθμῶν.

Εὕρεσις Ἐλαχίστου Κοινοῦ Πολλαπλασίου δύο ἢ περισσοτέρων φυσικῶν ἀριθμῶν.

Κλασματικοὶ ἀριθμοί. Ἰσοδύναμα κλάσματα. Πράξεις ἐπὶ τῶν κλασματικῶν ἀριθμῶν. Σύνθετα κλάσματα.

Δεκαδικὰ κλάσματα καὶ δεκαδικοὶ ἀριθμοί.

Λόγοι καὶ ἀναλογίαι. Ἰδιότητες.

Στοιχειώδης ἔννοια τῆς συναρτήσεως.

Ποσά. Ποσὰ ἀνάλογα. Ποσὰ ἀντιστρόφως ἀνάλογα. Συναρτησιακὴ αὐτῶν ἔκφρασις καὶ γραφικὴ παράστασις. Ἐφαρμογαί.

Ποσοστημόρια. Ἡ μέθοδος τῶν τριῶν. Ποσοστά. Σύνθετος μέθοδος τῶν τριῶν.

Τόκος - ὑφαίρεσις. Μερισμὸς εἰς μέρη ἀνάλογα. Μείγματα καὶ κράματα.

Προβλήματα τούτων.

2) Ἐκ τῆς Γεωμετρίας :

Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Γεωμετρίαν τοῦ ἐπιπέδου. Σημεῖον. Γραμμαί. Εἴδη αὐτῶν. Εὐθεῖαι κάθετοι - ὁριζόντιοι - πλάγιαι Ἰδιότητες καὶ ἐφαρμογαί. Εὐθύγραμμα σχήματα. Γωνίαι. Εἴδη αὐτῶν. Ἰδιότητες. Παράλληλοι εὐθεῖαι. Ἰδιότητες. Τὸ τρίγωνον. Εἴδη τριγώνων. Ἰδιότητες.

Τὸ παραλληλόγραμμον - ὀρθωγώνιον (παραλληλόγραμμον), τετράγωνον - τραπέζιον - πολύγωνον. Εἴδη - γνωρίσματα - ἰδιότητες. Εὕρεσις τοῦ ἐμβαδοῦ αὐτῶν. Ὅμοια τρίγωνα - ἐφαρμογαί.

Κύκλος. Θέσεις εὐθείας πρὸς κύκλον. Ἐγγεγραμμένη εἰς κύκλον γωνία. Ἐπίκεντρος γωνία. Σχέσις ἐγγεγραμμένης καὶ ἐπικέντρου, ὅταν ἀμφότεραι βαίνουν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόξου. Κανονικὰ εὐθύγραμμα σχήματα. Ἰδιότητες. Μέτρησις περιφερείας τοῦ κύκλου. Ὁ ἀριθμὸς Π. Ἐμβαδὸν κύκλου.

5. Φυσικαὶ Ἐπιστῆμαι.

α) Φυσική - Χημεία: Ὧραι καθ' ἑβδομάδα (2).

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Φυσικῆς καὶ Χημείας εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐνημέρωσις θεωρητικῶς τῶν σπουδαστῶν ἐπὶ τῶν βασικῶν ἑνοτήτων τῶν διδασκομένων εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἄσκησίς των ἐργαστηριακῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς ὕλης τῶν μαθημάτων τούτων εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀναγκαίων ὀργάνων, ὑλικῶν καὶ μέσων.

Διδακτέα ὕλη : Θεωρητική. Ὧραι 15 ἐν συνόλῳ.

Διδασκαλία ἐπὶ τῶν ἑνοτήτων τῆς Φυσικῆς : Κινηματικῆς, στατικῆς, δυναμικῆς, ὑδροστατικῆς, ἀεροστατικῆς, θερμότητος, κυματικῆς - ἀκουστικῆς καὶ ὀπτικῆς. Διδασκαλία ἐπὶ τῶν ἑνοτήτων τῆς ἀνοργάνου Χημείας τῶν διδασκομένων εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, ὡς καὶ τῶν μετάλλων ἀργιλλίου, χαλκοῦ, σιδήρου καὶ χρυσοῦ. Τὸ θεωρητικὸν ὑπόβαθρον τῶν σπουδαστῶν θὰ ἐμπλουτίζεται διὰ τῆς κατ' ἰδίαν μελέτης καὶ δι' ἐπεξηγήσεως ὑπὸ τῶν καθηγητῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργαστηριακῶν ἀσκήσεων, περὶ ὧν κατωτέρω.

2) Ἐργαστηριακαὶ ἀσκήσεις. Ὧραι 35 ἐν συνόλῳ.

Ἄσκησις τῶν σπουδαστῶν ἐργαστηριακῶς διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀνωτέρω ἑνοτήτων εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

β) Βιολογία διδασκομένη ὑπὸ τοῦ κατέχοντος τὴν ὀργανικὴν θέσιν καθηγητοῦ τῶν Γεωπονικῶν, ἐφ' ὅσον ὑπηρετεῖ τοιοῦτος, ἄλλως ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῶν Φυσικῶν ὥρα καθ' ἑβδομάδα (1) κατὰ τὸ α' ἑξάμηνον.

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Βιολογίας εἶναι ἡ κατανόησις ἐκ μέρους τῶν σπουδαστῶν τῶν φαινομένων τῆς ζωῆς μὲ ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τὰ θέματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν κληρονομικότητα.

Διδακτέα ὕλη :

Διαίρεσις, Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς Βιολογίας. Γενικαὶ ἰδιότητες τῶν ζώντων ὀργανισμῶν. Χημικὴ σύστασις τῶν ἐμβίων ὄντων (ὕδωρ, πρωτίδια, λιπίδια, γλυκίδια, ἅλατα καὶ νουκλεϊνικὰ ὀξέα). Ζωϊκὸν κύτταρον, φυτικὸν κύτταρον. Διαφοραὶ αὐτῶν. Διαίρεσις κυττάρου. Ἀναπαραγωγὴ ζώων. Ἀναπαραγωγὴ φυτῶν. Κληρονομικότης. Νόμοι τοῦ MENDEL (1, 2, 3) Πειραματικὴ ἑρμηνεία αὐτῶν. (Πείραμα MIRABILIS JALAPA. MUS MISCULUS). Διάφοροι τύποι κληρονομικότητος (φιλοσύνδετος μεταβίβασις αἱμοφιλίας, στενῶς συνδεδεμένοι χαρακτῆρες, χιασματυπία). Γονίδια. Μεταλλάξεις.

γ) Γεωγραφία. Ὥρα καθ' ἑβδομάδα (1) κατὰ τὸ β' ἑξάμηνον.

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Γεωγραφίας εἶναι ἡ ἀπόκτησις ἐκ μέρους τῶν σπουδαστῶν γενικῶν γεωγρα-

φικῶν γνώσεων καὶ ἡ κατανόησις ὑπ' αὐτῶν γεωγραφικῶν ἐννοιῶν καὶ γεωγραφικῶν ἀληθειῶν, μὲ ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τὰς ὑπαρχούσας σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων στοιχείων τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, μεταξὺ ἀνθρώπων καὶ περιβάλλοντος ὡς καὶ μεταξὺ τῶν διαδοχικῶν φάσεων τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος.

Διδακτέα ὕλη : Περιεχόμενον τῆς Γεωγραφίας καὶ κλάδοι αὐτῆς. Σχῆμα τῆς Γῆς. Ἐσωτερικὸν αὐτῆς, ἱστορία καὶ γεωλογικοὶ αἰῶνες.

Εἴδη πετρωμάτων καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Ὀρυκτά, φυσικὰ γνωρίσματα αὐτῶν καὶ συστηματικὴ κατάταξις. Γνωρίσματα ὀρυκτῶν, τὰ ὁποῖα ἀπαντοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Γεωγραφικοὶ χάρται. : Κλῖμαξ, κατασκευὴ χάρτου (προβολὴ MERCATOR, κωνική, ὁριζοντία προβολή), ἀναπαράστασις τῆς μορφολογίας. Πλήρης ἑρμηνεία τῶν συμβόλων τοῦ Γεωγραφικοῦ χάρτου).

Μορφολογία τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Ἐνδογενεῖς δυνάμεις καὶ ἀποτελέσματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς μορφολογίας .(Πτυχώσεις, ῥήγματα ἡφαίστεια, θερμαὶ πηγαί, σεισμοὶ) μετὰ παραδειγμάτων.

Ἐξωγενεῖς δυνάμεις. Ἄνεμοι, παγετῶνες, ὕδωρ καὶ ἀποτελέσματα.

Κλῖμα : Παράγοντες τοῦ κλίματος, κατηγορίαι (θερμόν, ἐρήμου, εὔκρατον, μουσσώνων καὶ πολικὸν) μετὰ παραδειγμάτων.

Στοιχεῖα Βιογεωγραφίας : Γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν φυτῶν, μεγάλαι ζῶναι βλαστήσεως, γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν ζώων, πανὶς ξηρᾶς, πανὶς θαλάσσης. Ἐξάσκησις εἰς τὴν κατασκευὴν ἀναγλύφου χάρτου καὶ τὴν μεγέθυνσιν.

Ἄσκησις σπουδαστῶν πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ὑπαρχουσῶν αἰτιωδῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων στοιχείων τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, μεταξὺ ἀνθρώπων καὶ περιβάλλοντος ὡς καὶ μεταξὺ τῶν διαδοχικῶν φάσεων τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος.

6. Παιδαγωγική.

α) Γενικὴ Παιδαγωγική.

Σκοπός : Διὰ τοῦ μαθήματος τούτου ἐπιδιώκεται ἡ εἰσαγωγὴ τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν παιδαγωγικὴν ἐπιστήμην καὶ εἰς τὴνἔρευναν καὶ μελέτην τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδὸς προβλημάτων. Εἰδικώτερον οἱ σπουδασταὶ δέον νὰ ἀποκτήσουν τὴν πίστην ἐπὶ τὴν δύναμιν, τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης.

Διδακτέα ὕλη : 1) Ἡ παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη. Ἔννοια, περιεχόμενον, σχέσεις πρὸς ἄλλας ἐπιστήμας, μεθοδολογία ἐρεύνης, χρησιμότης. Ἡ ἐπίδρασις τῶν κατὰ καιροὺς θεωριῶν καὶ συστημάτων ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς.

2) Ἡ ἀγωγή : Θεωρητικαὶ καὶ φιλοσοφικαὶ βάσεις τῆς ἀγωγῆς. Ἔννοια τῆς ἀγωγῆς, σκοπός, μέσα, παράγοντες, θεωρίαι, πορίσματα ἐξ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

3) Ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ διδασκόμενος.

4) Ἀγωγὴ τῶν ἀποκλινόντων τοῦ κανονικοῦ παίδων.

5) Ἡ σχολικὴ ζωή. Ὀργάνωσις τῆς σχολικῆς ζωῆς κατὰ τρόπον παρέχοντα κίνητρα ἀνάλογα πρὸς ἐκεῖνα τοῦ καλῶς ἐννοουμένου περιβάλλοντος.

6) Ἐπιμόρφωσις ἐνηλίκων καὶ κοινοτικὴ ἀνάπτυξις.

β) Γενικὴ Διδακτική, μετὰ ἑνότητος περὶ τῶν συγχρόνων μέσων διδασκαλίας εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

Σκοπός: Διὰ τοῦ μαθήματος τῆς Γενικῆς Διδακτικῆς ἐπιδιώκεται ἡ κατάρτισις τῶν σπουδαστῶν ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν πρὸς τὴν διδασκομένην ὕλην, τὴν μέθοδον καὶ τὰ μέσα διδασκαλίας καὶ τὸν τρόπον ἐλέγχου τῆς ἐπιδόσεως καὶ προόδου τῶν μαθητῶν.

Διδακτέα ὕλη : Ἔννοια καὶ σκοπὸς τῆς Γενικῆς Διδακτικῆς. Ἡ διδακτέα ὕλη. Ἐκλογὴ καὶ διάταξις τῆς ὕλης. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων. Μέθοδοι διδασκαλίας. Πορεία διδασκαλίας. Σύγχρονα μέσα διδασκαλίας. Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐπιδόσεως καὶ προόδου τῶν μαθητῶν (βαθμολογία, ἐξετάσεις, κριτήρια (TEST). Παράγοντες ἐπιδρῶντες εὐμενῶς εἰς τὴν σχολικὴν ἐπίδοσιν καὶ ἀντιθέτως παράγοντες ἐπηρεάζοντες δυσμενῶς ταύτην.

Οἱ σπουδασταὶ δέον νὰ ἀσκηθοῦν εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ἐν τῇ Παιδαγωγικῇ Ἀκαδημίᾳ ὑπαρχόντων μηχανικῶν μέσων (προβολέων, κινηματογραφικῶν μηχανῶν, ἐπιδιασκοπίων κ.λ.π.).

γ) Εἰδικὴ Διδακτικὴ τῶν μαθημάτων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος εἶναι ἡ κατανόησις ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν τῆς ἰδιαιτέρας συμβολῆς ἑκάστου τῶν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον διδασκομένων μαθημάτων πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ γενικοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς, ὡς καὶ ἡ ἀπόκτησις ἐκ μέρους των τῆς ἱκανότητος πρὸς ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῆς διδασκαλίας ἑκάστου μαθήματος ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνωνται οἱ δι' αὐτοῦ ἐπιδιωκόμενοι σκοποί.

Διδακτέα ὕλη : Εἰδικὴ Διδακτικὴ Γλωσσικῶν (ὧραι διδακτικαὶ 12) καὶ Μαθηματικῶν (ὧραι διδακτικαὶ 4).

7. Ψυχολογία.

α) Γενικὴ καὶ Παιδαγωγικὴ Ψυχολογία.

Σκοπός : Διὰ τοῦ μαθήματος τούτου ἐπιδιώκεται ἡ ἐνημέρωσις τῶν σπουδαστῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ἐπὶ τῶν κυριωτέρων πορισμάτων τῆς συγχρόνου Ψυχολογίας ὡς ἐπιστήμης ἐρευνώσης τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὡς ἐπιστήμης ἐφηρμοσμένης εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν.

Ἐκ τῆς Γενικῆς Ψυχολογίας :

Ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῆς Ψυχολογίας. Σημασία. Ἱστορία, μέθοδοι ἐρεύνης.

Τὰ κυριώτερα πορίσματα τῆς συγχρόνου Ψυχολογίας περὶ τοῦ ψυχικοῦ βίου τοῦ ἀνθρώπου. Αἰσθήσεις καὶ ἀντίληψις, προσοχή, μνήμη καὶ λήθη, φαντασία, δημιουργικότης, νοημοσύνη, θυμικαὶ καταστάσεις (συναισθήματα), κίνητρα πράξεων (βούλησις).

β) Ψυχολογία ἀναπτυσσομένου ἀνθρώπου, ἰδίᾳ δὲ τοῦ παιδός.

Σκοπός : Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀπόκτησιν ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν ὅσον τὸ δυνατὸν πληρεστέρων καὶ σαφεστέρων γνώσεων περὶ τοῦ προοδευτικῶς ἐξελισσομένου ψυχικοῦ βίου τοῦ ἀτόμου.

Εἰδικώτερον ἐπιδιώκεται ἡ βαθυτέρα κατανόησις τῶν ἀναγκῶν τῶν διαφερόντων, τῶν τάσεων καὶ τῶν δυνατοτήτων ἑκάστης ἡλικίας, ὡς καὶ ἡ ἀπόκτησις ἱκανότητος αἰτιολογήσεως, ἑρμηνείας καὶ ἀξιολογήσεως τῆς ἑκάστοτε συμπεριφορᾶς τοῦ ἀτόμου.

1) Εἰσαγωγικά. (Περιεχόμενον μαθήματος, ἔννοια ἡλικιῶν καὶ σταδίων, μέθοδοι ψυχολογικῆς ἐρεύνης).

Παράγοντες τῆς ψυχικῆς ἀναπτύξεως - ψυχογενέσεως- ὧραι θεωρίας 4.

2) Ἐξέτασις τῶν διαφόρων ἐπί μέρους ἀπόψεων τῆς ψυχικῆς ἀναπτύξεως.

α) Αἰσθησιοκινητικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἡ προοδευτικὴ ὀργάνωσις τῆς παιδικῆς ἀντιλήψεως (ὧραι 2 θεωρίας, 2 ἐργαστηρίου).

β) Ἀνάπτυξις προσοχῆς καὶ ἱκανότητος πρὸς παρατήρησιν (ὥρα 1)

γ) Συναισθηματικὴ ἀνάπτυξις ὧραι 2 + 1

δ) Γλωσσικὴ ἀνάπτυξις ὧραι 2 + 1

ε) Ἀνάπτυξις τῆς μνήμης ὧραι 1 + 2

στ) Ἡ ἀνάπτυξις τῆς φαντασίας ὧραι 1 + 1

ζ) Ἡ ἀνάπτυξις τῶν διαφερόντων ὧραι 2 + 1

η) Ἡ ἀνάπτυξις τῆς νοημοσύνης ὧραι 10 + 8 ἐργ.

θ) Ἡ ἀνάπτυξις τῆς κοινωνικότητος ὧραι 2 + 2

ι) Ἡ βουλητικὴ καὶ ἠθικὴ ἀνάπτυξις ὧραι 4 + 2

Σύνολον ὡρῶν 46(26 θεωρία καὶ 20 ἐργαστηρ.).

3) Συνθετικὴ θεώρησις τοῦ ψυχικοῦ βίου καὶ τῶν γενικῶν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων τῶν διαφόρων ἡλικιῶν (βρεφικῆς, νηπιακῆς, δημοτικοῦ σχολείου, προεφηβείας, ἐφηβείας, νεότητος, ὡριμότητος, γήρατος).

Ψυχολογικὴ ἑρμηνεία ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω ἡλικιῶν (ὧραι θεωρίας 6).

8. Στοιχεῖα εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν.

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος εἶναι ἡ παρώθησις τῶν σπουδαστῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκα-

καὶ ἄσκησις τούτων εἰς τὴν τεχνικὴν τῆς ὀργανώσεως ἑορτῶν καὶ ἄλλων σχολικῶν ἐκδηλώσεων καὶ τὴν ἀξιολόγησιν τῶν παιδικῶν ἔργων.

10. Σωματικὴ Ἀγωγή.

(Γυμναστική, ἀγωνιστική, παιδιαί, ἐθνικοὶ χοροί).

Α'. Θεωρητικὴ κατάρτισις (ὧραι διδακτικαὶ 15).

1) Ὁ διδάσκαλος γυμναστής.
2) Προγραμματισμὸς γυμναστικῆς ἐργασίας.
3) Ὑγιεινὴ τῶν ἀσκήσεων, θεραπευτικὴ γυμναστική.
4) Τὸ σχολικὸν Γυμναστήριον.
5) Σημασία τῶν διαφόρων γυμναστικῶν δραστηριοτήτων.
6) Ὄρχησις. Ἐθνικὴ καὶ λαογραφικὴ σημασία τῶν χορῶν.
7) Παρελάσεις, ἐπιδείξεις, σχολικοὶ ἀγῶνες.
8) Ἐξωσχολικὸς ἀθλητισμός.

Β'. Σωματικὴ καὶ πρακτικὴ ἄσκησις (ὧραι 55).

Σωματικὴ ἄσκησις καὶ τεχνικὴ κατάρτισις τῶν σπουδαστῶν ἐφ' ὅλων τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος διδαχθεισῶν γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν δραστηριοτήτων. Ἐπὶ πλέον οἱ σπουδασταὶ θὰ ἀσκηθοῦν εἰς τὸν κλασσικὸν ἀθλητισμόν, τὰς ἀθλοπαιδιάς, τὰς θαλασσίας δραστηριότητας καὶ τοὺς ἐθνικοὺς χορούς.

Πρακτικὴ ἐξάσκησις τῶν σπουδαστῶν ἐπὶ τῶν συσπουδαστῶν των καὶ ἐπὶ τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὑποδειγματικαὶ διδασκαλίαι ἐκ μέρους τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ δοκιμαστικαὶ ἐκ μέρους σπουδαστῶν. Κριτικὴ διδασκαλιῶν.

11. Μουσική.

(Θεωρία, Ὠδική, Ἐνόργανος Μουσική, Ἐκκλησιαστικὴ Μουσική).

α) Ἐξάσκησις περαιτέρω τῶν σπουδαστῶν πρὸς ἀνάγνωσιν δυσκολωτέρων μουσικῶν τεμαχίων καὶ σχολικῶν ἀσμάτων, καταλλήλων πρὸς διδασκαλίαν εἰς τοὺς μαθητὰς ὅλων τῶν τάξεων τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Περαιτέρω ἄσκησις εἰς τὸ ὄργανον καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικήν.

Ἐκμάθησις λειτουργικῶν. Τὸ τυπικὸν τῆς Θείας Λειτουργίας.

β) Καθοδήγησις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν διεύθυνσιν παιδικῶν χορωδιῶν καὶ παιδικῶν ὀρχηστρῶν μὲ βάσιν τῆς MELODICA.

12. Ὀργάνωσις καὶ Διοίκησις τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως, Ἐκπαιδευτικὴ Πολιτική, Ὀργάνωσις, Διοίκησις καὶ Ἐποπτεία Ἐκπαιδεύσεως, Διοίκησις καὶ Ἐποπτεία Δημοτικῶν Σχολείων, Προγράμματα, Σχολικὰ βιβλία, Ἐκπαιδευτικὴ Νομοθεσία.

13. Οἰκιακὴ Οἰκονομία (μόνον διὰ θήλεις).

Α'. Θεωρητικὴ Διδασκαλία (διδακτικαὶ ὧραι 10).

Περὶ κατοικίας (θέσις, ὑλικά, τύποι, ὑγιεινή, διακοσμητική, συντήρησις, ἐξοπλισμός). Τὰ σύγχρονα σκεύη. Ὁ ἠλεκτρισμὸς εἰς τὴν διάθεσιν τῆς οἰκοκυρᾶς. Ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις τῶν οἰκιακῶν ἐργασιῶν.

Β'. Πρακτικὴ ἐξάσκησις τῶν σπουδαστριῶν εἰς τὴν ὀρθολογιστικὴν ὀργάνωσιν τῶν οἰκιακῶν ἐργασιῶν, τὴν ὀργάνωσιν μαγειρείου καὶ ἑστιατορίων, τὸν καθαρισμὸν τῶν ἐνδυμασιῶν, ἐπίπλων καὶ σκευῶν, τὰς ἁπλᾶς ραπτικὰς ἀσχολίας, τὴν χρῆσιν ραπτομηχανῆς καὶ τὴν κατασκευὴν μικροαντικειμένων ἀτομικῆς καὶ οἰκιακῆς χρήσεως. Ὡσαύτως ἄσκησις ἐπὶ πλέον εἰς τὴν μαγειρικήν, τὴν ζαχαροπλαστικὴν καὶ τὴν ἀγροτικὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν.

14. Ξένη γλῶσσα (Ἀγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ ἢ Γερμανική)
Ὡς εἰς τὸ πρῶτον ἔτος.

15. Στοιχεῖα Γεωπονίας καὶ Γεωργικῆς Οἰκονομίας (μόνον δι' ἄρρενας)

Α'. Θεωρητικὴ διδασκαλία.

Διδακτέα ὕλη: Πρόγραμμα γεωργικῆς ἀναπτύξεως ἐν Ἑλλάδι. (Ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα, ἀπαλλοτριώσεις, ἀναδασμός, μηχανοκαλλιέργεια. Ἡ γεωργικὴ ἐπιχείρησις. Τυποποίησις, κοστολόγησις καὶ ἐμπορία προϊόντων. Οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ καὶ ἡ εὐρυτέρα κοινωνικὴ ἀποστολή των. Ἡ κοινὴ ἀγορὰ καὶ τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα. Γεωργικὴ ἐκπαίδευσις καὶ γεωργικαὶ ἐφαρμογαί). Τὰ ἀντιπροσωπευτικώτερα προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ ἡ πρὸς αὐτὰ σχέσις τῶν προβλημάτων τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἀγωγῆς.

Β'. Ἀπασχόλησις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὸν σχολικὸν κῆπον ἢ τὸ ἐργαστήριον.

16. Πρακτικαὶ Ἀσκήσεις.

Αἱ πρακτικαὶ ἀσκήσεις εἰς τὰ πρότυπα καὶ εἰς ἄλλα δημοτικὰ σχολεῖα θὰ γίνωνται κατὰ πρόγραμμα ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 5.

Τὰ διδασκόμενα ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ σπουδαστηρίοις μαθήματα, ἐν οἷς καὶ τὸ τῆς Ξένης Γλώσσης, διδάσκονται εἰς ὁμάδας τῶν 25 κατὰ μέγιστον σπουδαστῶν.

Ἡ θεωρητικὴ διδασκαλία μαθημάτων τινῶν δύναται νὰ γίνεται ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὸ σύνολον τῶν σπουδαστῶν ἑκάστου ἔτους.

Ἡ συνήθης διδασκαλία γίνεται κατὰ τμήματα τῶν 50 ἢ 40 σπουδαστῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 344

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσῖνος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

α) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Δ. 4203)1961 (ΦΕΚ 174)19.9.61) τεῦχος Α') «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ΟΛΠ καὶ Λιμενικῶν Ταμείων κειμένων διατάξεων».

β) Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 ἐδ. β τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Ν. Δ. 957)1971 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ Β. Δ. 40)72.

γ) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 825)1971 «περὶ ὀργανώσεως, λειτουργίας καὶ ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως».

δ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 21812 ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1971 ἀπόφασιν Πρωθυπουργοῦ «περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Βοηθοῦ Πρωθυπουργοῦ κλπ.».

ε) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 18)1972 σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ

στ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 218)1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Βοηθοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τακτικαὶ μόνιμοι θέσεις.

Αἱ τακτικαὶ μόνιμοι θέσεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσῖνος καθορίζονται ὡς ἀκολούθως:

Α' Κατηγορία.

Α1 Κλάδος Διοικητικὸς — Λογιστικός.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ — 4ῳ.
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ — 6ῳ.

Τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (8ον) ὁρίζεται πτυχίον οἱουδήποτε τμήματος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἢ τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἢ ἰσότιμον πτυχίον Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς. Ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ὑπάλληλος τοῦ Κλάδου τούτου καὶ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος, προΐσταται τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσῖνος, εἰσηγεῖται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἅπαντα τὰ θέματα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, πλὴν τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν σύνταξιν μελετῶν, ἐκτέλεσιν καὶ ἐπίβλεψιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελουμένων λιμενικῶν ἔργων καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς, προσυπογράφων πᾶν σχετικὸν πρὸς τοῦτο ἔγγραφον.

Α2 Κλάδος Πολιτικῶν Μηχανικῶν.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ—3ῳ.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (6ον) ὁρίζεται τὸ δίπλωμα Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ ἡμεδαποῦ Πολυτεχνείου ἢ ἰσοτίμου Σχολῆς ἀλλοδαπῆς. Ὁ ὑπάλληλος τοῦ Κλάδου τούτου προΐσταται τῶν ὑπαλλήλων τῶν Τεχνικῶν Κλάδων τοῦ Ταμείου, μεριμνᾷ ἐπὶ τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν σύνταξιν μελετῶν, ἐκτέλεσιν καὶ ἐπίβλεψιν λιμενικῶν ἔργων θεμάτων καὶ εἰσηγεῖται ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Β' Κατηγορία.

Β1 Κλάδος Διοικητικὸς—Λογιστικός.

Πέντε (5) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ—6ῳ.

Β2 Κλάδος Πολιτικῶν Ὑπομηχανικῶν.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ ἕως 6ῳ.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (8ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον Ἀνωτέρας Δημοσίας Σχολῆς Πολιτικῶν Ὑπομηχανικῶν ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου ἀλλοδαπῆς.

Β3 Κλάδος Ἐργοδηγῶν.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 10ῳ—6ῳ.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (10ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον Μέσων Δημοσίων ἢ ἀνεγνωρισμένων Τεχνικῶν Σχολῶν Εἰδικότητος Δομικῶν Ἔργων.

Γ' Κατηγορία.

Γ1 Κλάδος Κλητήρων.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13ῳ—9ῳ.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (13ον) ὁρίζεται τὸ ἀπολυτήριον στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 2.

Τακτικαὶ θέσεις ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

1. Αἱ τακτικαὶ θέσεις τοῦ προσλαμβανομένου ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἀορίστου χρόνου προσωπικοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσῖνος καθορίζονται κατ' εἰδικότητα ὡς κάτωθι:

α) Εἰδικότητος ζυγιστῶν.

Τρεῖς (3) θέσεις.

β) Εἰδικότητος ἀποθηκαρίων.

Δύο (2) θέσεις.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὰς εἰδικότητας τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζεται ἀπολυτήριον τετάρτης τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Μέσης Σχολῆς Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

γ) Εἰδικότητος Χειριστῶν Γερανῶν.

Δύο (2) θέσεις.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὴν εἰδικότητα ταύτην ὁρίζεται ἄδεια μηχανοδηγοῦ χειριστοῦ μηχανημάτων ἐκτελέσεως τεχνικῶν ἔργων εἰδικότητος Α' ἐκσκαπτικῶν καὶ ἀνυψωτικῶν μηχανημάτων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

δ) Εἰδικότητος Ἠλεκτροτεχνίτου.

Μία (1) θέσις.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὴν εἰδικότητα ταύτην ὁρίζεται πτυχίον Κατωτέρας Τεχνικῆς Σχολῆς εἰδικότητος ἠλεκτροτεχνίτου καὶ ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

ε) Εἰδικότητος Ὁδηγοῦ Αὐτοκινήτων.

Μία (1) θέσις.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὴν εἰδικότητα ταύτην ὁρίζεται ἀπολυτήριον ἑξαταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ ἐπαγγελματικὴ ἄδεια ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ Ὑπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν.

στ) Εἰδικότητος Καθαριστῶν Λιμένος.

Τέσσαρες (4) θέσεις.

ζ) Εἰδικότητος Καθαριστριῶν Γραφείων.

Μία (1) θέσις.

η) Εἰδικότητος Φανοκόρων.

Μία (1) θέσις.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὰς εἰδικότητας τῶν περιπτώσεων στ', ζ' καὶ η' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζεται ἀπολυτήριον ἑξαταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 27 τοῦ Ν. Δ. 3094)54 (Φ. 252) ὁριζόμενα, εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν δὲν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ρηθέντος ἄρθρου (ἡλικία τοῦ διοριζομένου μικροτέρα τῶν 30 ἐτῶν), ὡς προσὸν διορισμοῦ ὁρίζεται ἀνάγνωσις καὶ γραφή.

θ) Εἰδικότητος Κηπουροῦ.

Μία (1) θέσις.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὴν εἰδικότητα ταύτην ὁρίζεται ἀπολυτήριον Πρακτικοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς Γενικοῦ ἢ Εἰδικοῦ Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ κοινωφελοῦς χαρακτῆρος, λειτουργοῦντος βάσει τοῦ Α. Ν. 1698)1938 ἢ πτυχίον Ἐθνικοῦ Ἀγροτικοῦ Ὀρφανοτροφείου ἢ Οἰκοτροφείου ἢ ἀπολυτήριον Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ διετὴς προϋπηρεσία εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κηπουροῦ.

2. Τὰ τῶν ἀποδοχῶν, ἀδειῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐν γένει καταστάσεως ἐκτὸς τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τοῦ προσληφθησομένου εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου συνιστωμένας θέσεις ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, προσωπικοῦ, διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 385)1969 «περὶ προσλήψεως προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, εἰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας καὶ Ν.Π.Δ.Δ.».

Ἄρθρον 3.

Ἔνταξις προσωπικοῦ.

1. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες εἰς ὀργανικὰς θέσεις μόνιμοι τακτικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσῖνος καταλαμβάνουν ἐφεξῆς ἀντιστοίχους ἐκ τῶν συνιστωμένων διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος τακτικὰς μονίμους ὀργανικὰς θέσεις μὲ τὸν ὃν κέκτηνται βαθμόν.

2. Ἐφ' ὅσον εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἐλευσῖνος ὑπηρετεῖ προσωπικὸν ἐπὶ σχέσει μισθώσεως ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου διαρκείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 169)1969, ἀντιστοίχου εἰδικότητος πρὸς τὰς προβλεπομένας διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος θέσεις ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, δὲν πληροῦται ἴσος ἀριθμὸς ἐκ τῶν συνιστωμένων θέσεων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ μέχρι τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀποχωρήσεως τούτου κατὰ τὰς προρρηθείσας διατάξεις.

Ἄρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργοῦνται τὸ ὑπ' ἀριθ. 913)1966 Β. Διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων θέσεων ὑπαλλήλων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσῖνος» (ΦΕΚ 247)1966 τ. Α') καὶ ἡ ὑπ' ἀριθμὸν Γ. 43587)28.11.1966 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ καθορισμοῦ Εἰδικῶν Τυπικῶν Προσόντων διορισμοῦ ὑπαλλήλων Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσῖνος» (ΦΕΚ 750) 1966 τ. Β').

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαΐου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΒΟΗΘΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ **ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ**

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΟΡΕΣΤΗΣ ΓΙΑΚΑΣ

(3)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 345

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς περιπτώσεως ε τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ, διὰ τοῦ Β.Δ. 93)1970, ἐγκριθέντος Κανονισμοῦ «περὶ καταλληλότητος ἐπιβατηγῶν ὀχηματαγωγῶν πλοίων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰ ἄρθρα 5 παρ. 1 (ε) καὶ 10 τοῦ Ν.Δ. 4258)1962 «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λονδίνῳ Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσσῃ 1960».

2. Τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ Ν. 4473)1965 «περὶ ἐλέγχου τῆς Ναυσιπλοΐας Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων κλπ.».

3. Τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 (γ) τοῦ Νόμου 3141)1965 «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

4. Τὴν ἀπὸ 28.2.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 294)1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται καὶ τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἡ ὡς κατωτέρω ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος τροποποίησις καὶ ἀντικατάστασις τῆς περιπτ. ε' τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 93)1970 Β.Δ. ἐγκριθέντος, Κανονισμοῦ «περὶ καταλληλότητος ἐπιβατηγῶν ὀχηματαγωγῶν πλοίων».

Ἄρθρον 2.

Ἡ περιπτ. ε τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 93)1970 Β.Δ. ἐγκριθέντος Κανονισμοῦ «περὶ καταλληλότητος ἐπιβατηγῶν — ὀχηματαγωγῶν πλοίων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

ε) αα) Διὰ τὰ νέα πλοῖα, ἀπαιτεῖται ἡ ὕπαρξις εἰς τὸν χῶρον ὀχημάτων, ἐλευθέρων κατὰ τὸ διάμηκες διαδρόμων πλάτους 0,60 μ. μεταξὺ ὀχημάτων καὶ πλευρῶν τοῦ πλοίου ὡς καὶ τοιούτων πλάτους 0,50 μ. μεταξὺ τῶν ὀχημάτων κατά τε τὸ διάμηκες καὶ τὸ ἐγκάρσιον ἀνὰ δύο, ἐπιτρεπόντων εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης τὴν προσπέλασιν τοῦ πληρώματος καὶ τῶν πυροσβεστικῶν μέσων.

ββ) Τὰ «ὑπάρχοντα πλοῖα» ἐν ἀδυναμίᾳ συμμορφώσεώς των πρὸς τὰ ἀνωτέρω δέον ὅπως συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ἀκολούθους χρεώσεις:

ααα) Ὑπάρξεως ὑπερυψωμένου διαμήκους διαδρόμου, εἰς τὸ μέσον τοῦ χώρου φορτώσεως ὀχημάτων ἢ εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ πλοίου, πλάτους 0,60 μ. καὶ ὕψους τοὐλάχιστον 0,25 μ. ὡς καὶ ἐγκαρσίων διαδρόμων πλάτους 0,50 μ. ἀνὰ δύο σειρὰς ὀχημάτων, ἵνα ἐξασφαλίζηται ἡ δυνατότης προσπελάσεως πληρώματος καὶ πυροσβεστικῶν μέσων εἰς ὁλόκληρον τὸν χῶρον φορτώσεως ὀχημάτων. Ἐφ' ὅσον ὑφίστανται εἰς τὸν χῶρον φορτώσεως ὀχημάτων διαμήκεις φρακταὶ θὰ πρέπει ὁ διαμήκης διάδρομος νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τῆς φρακτῆς, δημιουργουμένων ἀνοιγμάτων ἐπ' αὐτῆς καὶ εἰς τὰ σημεῖα τῶν ἐγκαρσίων διαδρόμων διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὴν ἑτέραν πλευράν. Εἰς ἣν περίπτωσιν λόγοι **κατασκευαστικοὶ** τοῦ σκάφους δὲν ἐπιτρέπουν τὴν δημιουργίαν ἐπὶ τῆς φρακτῆς ἀνοιγμάτων ἀντικρυζόντων τοὺς ἐγκαρσίους διαδρόμους τῆς ἑτέρας πλευρᾶς τότε θὰ δημιουργοῦνται ὑποχρεωτικῶς διαμήκεις διάδρομοι εἰς ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς τῆς φρακτῆς.

βββ) Ὑπάρξεως ἐπὶ τοῦ διαμήκους διαδρόμου προσθέτων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ὑποπεριπτώσεις (ι) καὶ (ιι) τῆς περιπτώσεως (ε) τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κανονισμοῦ, πυροσβεστήρων, ἐφωδιασμένων δι' ἐξελίκτρων, εἰς ἀριθμὸν καὶ περιεκτικότητα, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων (Ε.Ε.Π.).

γγγ) Ἐξασφαλίσεως διαρκοῦς φυλακῆς εἰς τὸν χῶρον τῶν ὀχημάτων ὑπὸ ἀνδρῶν πληρώματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαΐου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΟΡΕΣΤΗΣ ΓΙΑΚΑΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α.' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	350
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	500
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	17,50
3. » » » Γ'	»	15.—
4. » » » Δ'	»	25.—
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β.' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἑκάστου φύλλου, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 3, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 10, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ. 10 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

1. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α.' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000
4. Γῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	500
8. Γῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	1000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67	»	500

Β.' Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

Γ' Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν–Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων

1. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν –Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500

ΙΙ. Εἰς τὸ Δ' Τεῦχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἰαματικῶν ὑδάτων	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μετὰ τὴν τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3629 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) καὶ 178048/3321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Σ. Τ.
Θ. ΚΩΝΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

δημιῶν εἰς τὴν φιλοσοφικὴν ἐνασχόλησιν, προκειμένου οὗτοι νὰ διευρύνουν τοὺς πνευματικούς των ὁρίζοντας κατὰ τὴν προσπάθειάν των νὰ συλλάβουν καὶ ἑρμηνεύσουν τὰ διάφορα φιλοσοφικὰ προβλήματα διὰ τῆς μελέτης τῶν διαφόρων φιλοσοφικῶν θεωριῶν, νὰ ὁδηγηθοῦν προοδευτικῶς εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτοτέλειαν καὶ ἐλευθερίαν, οὕτως ὥστε νὰ ἀποφύγουν τὸν κίνδυνον νὰ καταστοῦν δέσμιοι μιᾶς ὡρισμένης κοσμοθεωρίας ἢ βιοθεωρίας.

Διδακτέα ὕλη: Ἔννοια καὶ ὁρισμὸς τῆς φιλοσοφίας. Ἀρχὴ καὶ γένεσις τῆς Φιλοσοφίας, ἡ ἀξία τῆς Φιλοσοφίας, οἱ κλάδοι τῆς Φιλοσοφίας.

Α'. Μεταφυσική. Τὸ ὀντολογικὸν πρόβλημα, τὸ κοσμολογικὸν πρόβλημα, τὸ ἀνθρωπολογικὸν πρόβλημα, τὸ θεολογικὸν πρόβλημα.

Β'. Γνωσιολογία. Τὸ ἀντικείμενον, ἡ πηγὴ καὶ ἡ ἐγκυρότης τῆς γνώσεως.

Γ'. Αἰσθητική.

Δ'. Ἠθική.

9. Τεχνικά.

(σχέδιον, χειροτεχνία).

Σκοπός: Ἡ διδασκαλία τῶν τεχνικῶν μαθημάτων εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ τὰς σπουδαστρίας τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ἀποβλέπει ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς καλαισθησίας αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καλλιτεχνικῶν δεξιοτήτων ἰδίᾳ δὲ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ εὕρουν ἄμεσον ἐφαρμογὴν εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς σχολικῆς διδασκαλίας καὶ τὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν τοῦ σχολικοῦ περιβάλλοντος.

Διδακτέα ὕλη:

1. Θεωρία (ἐν συντομίᾳ): Ἡ τέχνη καὶ ὁ ἄνθρωπος. Σύντομος ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς τέχνης. Οἱ κλάδοι τῆς καλλιτεχνίας. Τὰ ἰδιαίτερα γνωρίσματα τῆς παιδικῆς καλλιτεχνίας (ὧραι διδακτικαὶ 10).

2. Σχέδιον: Στοιχεῖα σχεδίου, προοπτική, σχεδίασις ἐκ τοῦ φυσικοῦ, ἀπὸ μνήμης καὶ διὰ φαντασίας, μεγεθύνσεις καὶ σμικρύνσεις πινάκων γραμμικοῦ σχεδίου.

3. Σπουδὴ χρώματος.

4. Διακοσμητικὸν σχέδιον.

5. Σχέδια ἀνθρώπων καὶ ζώων. Κατασκευὴ γραμμάτων καὶ ἀριθμῶν.

6. Χειροτεχνία: Χαρτοτεχνία, χορτοτεχνία, συρματοτεχνία, κατασκευαὶ ἐκ πάσης φύσεως ὑλικῶν, ἀφθονούντων ἐν τῇ σχολικῇ περιοχῇ.

10. Σωματικὴ Ἀγωγή.

(Γυμναστική, ἀγωνιστική, παιδιαί, ἐθνικοὶ χοροί).

Σκοπός: Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τούτου ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ προαγωγὴν τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν θεωρητικὴν κατάρτισιν καὶ πρακτικὴν ἄσκησιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς γυμναστικῆς, τῆς ἀγωνιστικῆς, τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν χορῶν, προκειμένου νὰ διδάξουν ταῦτα εἰς μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου.

Διδακτέα ὕλη: Ὧραι 2 καθ' ἑβδομάδα.

Θεωρητικὴ κατάρτισις (Ὧραι διδακτικαὶ 15).

1. Ὁρισμός, ἔννοια καὶ σκοπὸς τῆς Γυμναστικῆς.

2. Συντομωτάτη ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς Γυμναστικῆς.

3. Ἀνατομικαὶ καὶ βιολογικαὶ βάσεις τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

4. Κινησιολογία.

5. Διδακτικὴ τῆς Γυμναστικῆς τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου.

6. Τὸ Γυμναστικὸν παράγγελμα.

Β'. Σωματικὴ ἄσκησις (Διδακτικαὶ ὧραι 45.)

Μεθοδικὴ καὶ συνεχὴς ἄσκησις τῶν σπουδαστῶν εἰς ἁπάσας τὰς γυμναστικάς, ἀθλητικὰς καὶ φυσικὰς δραστηριότητας καὶ τοὺς ἐθνικοὺς χορούς.

Πρακτικὴ ἐξάσκησις τῶν σπουδαστῶν ἐπὶ τῶν συσπουδαστῶν των εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ ἐκτέλεσιν διαφόρων ἀσκήσεων, περιλαμβανομένων εἰς τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

11. Μουσική.

(Θεωρία, Ὠδική, Ἐνόργανος Μουσική, Ἐκκλησιαστικὴ Μουσική)

Σκοπός: Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἀποβλέπει εἰς τὴν καλλιέργειαν μουσικῆς εὐαισθησίας εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐχουσῶν σχέσιν μὲ τὴν Μουσικὴν δεξιοτήτων αὐτῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς σχολικῆς ζωῆς.

Α'. Θεωρία Μουσικῆς - Ὠδική.

Αἱ ἀπαραίτητοι γνώσεις περὶ Μουσικῆς, διὰ τῶν ὁποίων οἱ σπουδασταὶ νὰ καταστοῦν ἱκανοὶ εἰς τὴν μουσικὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν ἁπλῶν μελωδικῶν ἀσκήσεων καὶ σχολικῶν ἀσμάτων.

Β'. Ἐνόργανος Μουσική: MELODICA ἢ Ἀκορντεὸν Ἐκμάθησις ἁπλῶν μελωδικῶν καὶ σχολικῶν ἀσμάτων.

Γ'. Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ (Βυζαντινή).

Αἱ ἀπαραίτητοι γνώσεις περὶ Βυζαντινῆς Μουσικῆς, διὰ τῶν ὁποίων οἱ σπουδασταὶ νὰ καταστοῦν ἱκανοὶ εἰς τὴν μουσικὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν (παραλλαγὴ καὶ μέλος) ἁπλῶν τροπαρίων ἐκ τοῦ Ἀναστασιματαρίου ΙΩΑΝΝΟΥ καὶ ἐξ ἄλλων μουσικῶν βιβλίων.

Πρακτικὴ ἐκμάθησις ἀπολυτικίων καὶ ἄλλων τροπαρίων.

12. Οἰκιακὴ Οἰκονομία καὶ Οἰκογενειακὴ Ἀγωγή.

Σκοπός: Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου εἶναι ἡ ἀφύπνησις τοῦ διαφέροντος τῶν σπουδαστῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ὑπὲρ τῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Οἰκογενειακῆς Ἀγωγῆς, εἰδικώτερον δὲ ἡ ἀπόκτησις ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀπαραιτήτων γνώσεων ἐπὶ τῆς διατροφῆς, διαιτητικῆς, ἐνδυμασίας, κατοικίας καὶ τῆς κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.

Αἱ σπουδάστριαι τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν δέον ὅπως καταρτισθοῦν θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς καὶ ἐπὶ ἄλλων εἰδικωτέρων θεμάτων, ἅτινα ἀφοροῦν εἰς τὸν οἶκον καὶ προσιδιάζουν εἰς τὴν φύσιν τῆς γυναικός.

Διδακτέα ὕλη:

1. Διατροφὴ καὶ Οἰκογενειακὴ ἀγωγὴ
1 ὥρα δι' ἅρρενας καὶ θήλεις
Διδακτικαὶ ὧραι 25

α) Διατροφή. Ἔννοια καὶ ὁρισμὸς τῆς διατροφῆς, σχέσεις τροφῆς καὶ ὑγείας. Φυσιολογία τῆς θρέψεως. Θρεπτικαὶ οὐσίαι. Ὁμάδες τροφῶν, δίαιται, συντήρησις καὶ διατήρησις τροφῶν.

β) Οἰκογενειακὴ ἀγωγή. Ἔννοια, σκοπὸς καὶ ἀξία τῆς οἰκογενειακῆς ἀγωγῆς.

Καθαριότης, ἐμφάνισις, ἀνθρώπιναι σχέσεις, συμπεριφορά, κοινωνικότης.

ΙΙ. Μόνον διὰ θήλεις ὥρα καθ' ἑβδομάδα (1).

Β) α) Πρακτικὴ ἐξάσκησις τῶν σπουδαστριῶν εἰς τὴν γυναικείαν χειροτεχνίαν, τὴν ραπτικήν, τὴν μαγειρικήν, τὴν ζαχαροπλαστικήν, τὴν ἀγροτικὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν οἰκιακὴν λογιστικήν.

β) Στοιχεῖα βρεφοκομίας μετὰ πρακτικῆς ἐξασκήσεως.

Σημ. Τὴν αὐτὴν ὥραν θὰ ἀπασχολοῦνται οἱ ἄρρενες εἰς τὸν σχολικὸν κῆπον ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῶν Γεωπονικῶν.

13. Ὑγιεινή.

(Ἀτομική, Κοινωνική, Σχολική, Πρῶται Βοήθειαι).

Ἀτομικὴ Ὑγιεινὴ	ὧραι 6
Κοινωνικὴ Ὑγιεινὴ	ὧραι 4
Πρῶται Βοήθειαι	ὧραι 6

Σχολικὴ Ὑγιεινὴ (ὑγιεινὴ διδακτηρίου, μαθητῶν, διδασκάλου) ὧραι 10.

14. Ξένη Γλῶσσα

(Ἀγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ ἢ Γερμανική)

Ἡ Ξένη Γλῶσσα θὰ διδάσκεται καθ' ὁμάδας ἐξ 25 σπουδαστῶν.

Δύνανται νὰ γίνουν καὶ ὁμάδες διδασκαλίας, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἱκανότητος τῶν σπουδαστῶν, μέχρι τριῶν (3).

15. Στοιχεῖα Γεωπονίας καὶ Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

Σκοπός : Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἀποβλέπει εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἑξῆς γενικῶν σκοπῶν : α) εἰς τὴν συνειδητοποίησιν ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν τῶν ἐπαγγελματικῶν, οἰκονομικῶν, τεχνικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν προβλημάτων τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν τῆς πατρίδος μας. β) Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἱκανότητος τῶν σπουδαστῶν πρὸς συστηματικὴν παρατήρησιν τοῦ φυσικοῦ των περιβάλλοντος καὶ γ) εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς φιλοπονίας τῶν σπουδαστῶν καὶ τῆς πρακτικῆς καλαισθησίας των.

Οἱ σκοποὶ οὗτοι ἐπιτυγχάνονται διὰ τῆς, πέραν τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν περιποίησιν διαφόρων, καταλλήλως ἐπιλεγομένων, ἀντιπροσωπευτικῶν εἰδῶν ἐκ τοῦ ζωϊκοῦ καὶ φυτικοῦ κόσμου τῆς χώρας μας.

Διδακτέα ὕλη :

1. Ἡ Γεωπονικὴ Ἐπιστήμη. Ὁρισμὸς καὶ σκοπὸς αὐτῆς. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις.

2. Στοιχεῖα ἐδαφολογίας :

α) Ἔδαφος καὶ συστατικὰ αὐτοῦ. Ἰδιότητες καὶ τύποι ἐδαφῶν.

β) Ἀνόργανα θρεπτικὰ στοιχεῖα διατροφῆς φυτῶν.

3. Λιπάσματα.

4. Ὁ σχολικὸς κῆπος καὶ τὰ τμήματα αὐτοῦ.

5. Ἐχθροὶ καὶ ἀσθένειαι τῶν φυτῶν.

6. Δηλητηριάσεις ἐκ Γεωργικῶν φαρμάκων.

7. Στοιχεῖα Ζωοτεχνίας.

8. Τὸ φυσικὸν περιβάλλον καὶ ἡ σημασία του.

Πρακτικὴ ἐξάσκησις. Οἱ σπουδασταὶ θὰ ἀπασχολοῦνται εἰς τὸν σχολικὸν κῆπον ἢ τὸ ἐργαστήριον, καθ' ὃν χρόνον αἱ σπουδάστριαι θὰ ἀσκῶνται πρακτικῶς εἰς τὴν Οἰκιακὴν Οἰκονομίαν.

16. Πρακτικαὶ ἀσκήσεις διδασκαλίας.

Παρακολούθησις ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν διδασκαλιῶν εἰς τὰ πρότυπα καὶ εἰς ἄλλα δημοτικὰ σχολεῖα κατὰ πρόγραμμα ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα Β' ἔτους.

1. Θρησκευτικά.

Α'. Λειτουργικὴ – Α' ἑξάμηνον.

Σκοπός : Ἡ διδασκαλία τῆς Λειτουργικῆς ἀποβλέπει εἰς τὴν βαθυτέραν γνῶσιν τῶν ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ Χριστιανικῷ Ναῷ τελουμένων καὶ εἰς τὴν μύησιν τῶν ὑποψηφίων διδασκάλων εἰς ταῦτα οὐ μόνον διὰ τὴν καλλιέργειαν γνησίου ὀρθοδόξου φρονήματος καὶ τὴν ψυχικὴν τούτων μέθεξιν εἰς τὴν Θείαν λατρείαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κατάρτισιν τούτων πρὸς ὀρθὴν καθοδήγησιν καὶ καλλιέργειαν τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος τῶν μαθητῶν των.

Διδακτέα ὕλη: Εἰσαγωγή, Χριστιανικὴ λατρεία, τόπος τῆς Χριστιανικῆς λατρείας, τρόπος τῆς ὀρθοδόξου Χρισιανικῆς λατρείας, χρόνος τῆς Θείας λατρείας (ἑορταί).

Β'. Ἐκκλησιαστικὴ Γραμματεία - Β' ἑξάμηνον.

Διδακτέα ὕλη : Ἀνάγνωσις καὶ ἑρμηνεία τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ εὐχῶν ἐκ τοῦ τελετουργικοῦ μέρους. Σύντομος εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Χριστιανικὴν ὑμνολογίαν, μετ' ἀναγνώσεως καὶ ἑρμηνείας ἐκλεκτῶν δημιουργημάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑμνολογίας.

2. Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ Γραμματεία.

Ἀγωγὴ τοῦ Λόγου.

Διδακτέα ὕλη : Ι) Ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ γραμματείας.

α) Γενικά τινα στοιχεῖα περὶ τῆς ἐπιστήμης τῆς γλωσσολογίας : Ἡ καταγωγὴ τῶν γλωσσῶν. Συγγενεῖς γλῶσσαι. Διάλεκτοι. Σύγκρισις γλωσσῶν. Σχέσις γλώσσης καὶ διανοήσεως. Γλῶσσα καὶ πολιτισμός.

β) Ἀνάλυσις ἐκλεκτῶν ἀποσπασμάτων ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων ἀναφερομένων εἰς τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀγωγῆς.

Μετὰ σύντομον εἰσαγωγὴν εἰς τὸν Πλάτωνα, μελέτη καὶ ἑρμηνεία ἐκλεκτῶν ἀποσπασμάτων ἐκ τῆς «Πολιτείας» καὶ τῶν «Νόμων», ἀναφερομένων εἰς τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀγωγῆς. Ὡσαύτως μελέτη ἀποσπασμάτων παιδαγωγικοῦ περιεχομένου ἐκ τοῦ «Μένωνος» εἰς ἃ ἐξετάζεται ἡ δυνατότης ἠθικῆς βελτιώσεως τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς διδαχῆς, ἐκτίθεται τρόπος διδασκαλίας τῆς Γεωμετρίας ὑπὸ τοῦ Σωκράτους καὶ ἐρευνᾶται ὁ τρόπος ἀποκτήσεως τῆς γνώσεως νέας δημιουργίας τῆς ἐπιστήμης.

Συνοπτικὴ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἑρμηνεία ἐκλεκτῶν ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν ἔργων του «Βίοι Παράλληλοι» καὶ «Ἠθικά», ἰδιαιτέρως δὲ ἐκ τῆς «περὶ παίδων ἀγωγῆς» πραγματείας του.

γ) Συνέχισις τῆς συνοπτικῆς ἐξετάσεως τῆς ἑλληνικῆς γραμματείας ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι σήμερον :

Διδασκαλία δημοτικῶν ποιημάτων, ὡς καὶ ἀποσπασμάτων νεοελλήνων πεζογράφων καὶ ποιητῶν ἀντιπροσωπευτικῶν τῶν διαφόρων περιόδων καὶ εἰδῶν τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας (Κρητικῆς λογοτεχνίας. Ρήγα, Σολωμοῦ, Κάλβου, Βαλαωρίτου, Ξενοπούλου, Παλαμᾶ, Σικελιανοῦ, Καρκαβίτσα κ.ἄ.).

δ) Διάκρισις, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, τῶν κυριωτέρων σχολῶν καὶ τεχνοτροπιῶν καὶ διδασκαλία στοιχείων νεοελληνικῆς μετρικῆς.

ε) Ἀνάλυσις ἀντιπροσωπευτικῶν ἔργων τῆς παιδικῆς λογοτεχνίας.

στ) Συνέχισις τῆς συστηματικῆς ἀσκήσεως τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν γραμματικήν, τὸ συντακτικὸν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν.

ΙΙ) Ἐκ τῆς Ἀγωγῆς τοῦ Λόγου

α) Ὁ λόγος. Ἔννοια καὶ εἴδη τοῦ λόγου (γραπτὸς καὶ προφορικός). Σκοπὸς καὶ σημασία τῆς ἀγωγῆς τοῦ λόγου. Ἡ ὁμιλία, ἡ ἀνάγνωσις, ἡ ἀπαγγελία.

β) Ὁ προφορικὸς λόγος ὡς μέσον ἐκφράσεως, ἐπικοινωνίας καὶ ἀγωγῆς. Ἡ σπουδαιότης τοῦ λόγου διὰ τὴν κοινωνικὴν προβολὴν τοῦ ἀτόμου, διὰ τὴν ἀξιολόγησιν τῆς προσωπικότητός του καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὴν ζωήν. Ἡ ἀνάγκη ἰδιαιτέρας γλωσσικῆς καλλιεργείας τοῦ διδασκάλου.

γ) Οἱ ἐπιδρῶντες παράγοντες, θετικῶς ἢ ἀρνητικῶς, ἐπὶ τῆς καλῆς ἀρθρώσεως καὶ τῆς ὀρθοφωνίας καὶ ἡ κατάλληλος ἀντιμετώπισις αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἀγωγῆς.

Στοιχεῖα φυσιολογίας τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῆς φωνῆς. Συνήθεις μορφαὶ διαταραχῶν τῆς φωνῆς εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν.

Στοιχεῖα φυσιολογίας τῆς γλώσσης. Ἐγκεφαλικὸν καὶ περιφερειακὸν γλωσσικὸν σύστημα. Διαταραχαὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου (ἀφασία καὶ δυσφασία, ἀλαλία καὶ δυσλαλία, ἀναρθρία καὶ δυσαρθρία, δυσλεξία καὶ δυσφρασία).

δ) Ὀρθοφωνικαὶ καὶ λοιπαὶ γλωσσικαὶ ἀσκήσεις.

ε) Ἡ τεχνικὴ τῆς συζητήσεως, τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς διαλέξεως.

στ) Ὁ ρυθμός, ἡ χροιὰ καὶ τὸ ὕφος τῆς ὁμιλίας εἰς τὰς διαφόρους περιστάσεις.

ζ) Περὶ προσωδίας.

η) Περὶ ἀναγνώσεως :

— Μεγαλόφωνος καὶ σιωπηρὰ ἀνάγνωσις. Εἴδη μεγαλοφώνου ἀναγνώσεως : Μηχανική, λογική, καλαισθητικὴ ἢ κατ' ἦθος ἀνάγνωσις.

— Προϋποθέσεις καλῆς ἀναγνώσεως : κανονισμὸς τῆς ἀναπνοῆς, καθαρὰ ἄρθρωσις, ἀρτία ἐκφώνησις τῶν λέξεων κ.λ.π.

— Ὀρθοφωνία κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν : ἀναπνοή, ὄργανα ἀναπνοῆς, εἰσπνοή, ἐκπνοή.

— Ἄρθρωσις κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν : ἔννοια αὐτῆς, συνδυασμὸς φθόγγων, καθαρὰ καὶ εὐκρινὴς ἄρθρωσις.

— Ἐλαττώματα ἐκφωνήσεως: βραδυγλωσσία, τραυλισμός, ψευδισμὸς κ.λ.π. καὶ θεραπεία αὐτῶν.

— Τονισμός : Ἡ σημασία τοῦ τόνου. Διαβαθμίσεις τονισμοῦ (τόνος νόθος ἢ γραμματικός, τόνος λεκτικός, τόνος μουσικός). Εἴδη τόνου. Τόνος λέξεως, τόνος προτάσεως,

τόνος περιόδου. τόνος συνόλου. Μουσικοὶ τόνοι (βαθεῖς, μέσοι, ὑψηλοί).

— Χρόνος ἡ ρυθμικὴ ἀγωγὴ τῆς ἀναγνώσεως. Τόνοι ρυθμοῦ (βραδεῖς, μέσοι, ταχεῖς). Τρόπος διακοπῆς τῆς φωνῆς (στίξις. ἐσωτερικὸς νοηματικὸς ρυθμός).

— Μέγεθος φωνῆς : σιγανή, μέση, ἰσχυρὰ φωνή.

— Χρωματισμὸς τῆς φωνῆς κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν : ἔννοια τοῦ χρωματισμοῦ, μεταβολαὶ τοῦ χρωματισμοῦ ἀνάλογοι πρὸς τὰ περιγραφόμενα συναισθήματα. Ἡ φυσικότης τῆς φωνῆς κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν.

— Προϋποθέσεις καλαισθητικῆς ἢ κατ' ἦθος ἀναγνώσεως : κατάλληλος τόνος, χρόνος καὶ χρωματισμὸς τῆς ἀναγνώσεως, ἀτομικὸς χαρακτὴρ τῆς φωνῆς ἢ φυσικότης.

3. Ἑλληνικὴ Ἱστορία καὶ Ἑλληνικὸς Πολιτισμός.

Ἀρχαιολογικοὶ καὶ ἱστορικοὶ τόποι τῆς Ἑλλάδος. Λαογραφία.

Ι) Ἐκ τῆς Ἱστορίας : Ὥρα καθ' ἑβδομάδα (1).

Ἐξέτασις τῶν ὑπολοίπων περιόδων τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ὑπὸ τὴν προοπτικὴν τῆς πραγματοποιήσεως ἀξιῶν σχετιζομένων πρὸς τὰς ὑλικάς, κοινωνικάς, πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καὶ κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὰ κυριώτερα πολεμικά, πολιτικὰ καὶ πολιτιστικὰ γεγονότα ἑκάστης ἱστορικῆς περιόδου.

Κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος σπουδῶν ὁ διδάσκων τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας ἀναθέτει εἰς ἕκαστον τῶν σπουδαστῶν τὴν σύνταξιν μικρᾶς ἐργασίας ἱστορικοῦ περιεχομένου ἀναφερομένης εἰς τὴν ἀνάλυσιν καὶ ἀξιολόγησιν μιᾶς ἱστορικῆς φυσιογνωμίας, ἑνὸς ἱστορικοῦ γεγονότος, μιᾶς ἱστορικῆς περιόδου κ.τ.τ.

ΙΙ) Ἐκ τῆς Λαογραφίας : Ὥρα καθ' ἑβδομάδα (1).

α) Ὁ πνευματικὸς βίος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ : Λαϊκοὶ χοροὶ καὶ δημοτικὰ τραγούδια, μοιρολόγια, νανουρίσματα, κάλαντα, γαμήλια, ἐρωτικά, σκωπτικά, ποιμενικά, ἀγροτικὰ διαφόρων κατηγοριῶν καὶ διαφόρου χρήσεως, λατρευτικά, ἑορταστικὰ καὶ θρησκευτικά, μῦθοι καὶ παραμύθια, παροιμίαι καὶ γνωμικά, αἰνίγματα, εὐτράπελα, λαϊκαὶ παραδόσεις καὶ λαϊκὴ φιλοσοφία. Λαϊκὴ ἐπιστήμη : ἰατρική, κτηνιατρική, λαϊκὴ ψυχολογία, λαϊκὴ ἱστορία, λαϊκὴ ἠθικήμαντεία, μαγική, ἐπῳδαί, λαϊκαὶ ἐκδηλώσεις λατρείας. Προέλευσις, τρόπος διαμορφώσεως, σημασία καὶ ἀξιολόγησις ὅλων αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων.

β) Πρακτικὴ ἐξάσκησις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν συλλογήν, ταξινόμησιν καὶ παρουσίασιν ποικίλου λαογραφικοῦ ὑλικοῦ, διὰ καταρτίσεως σχετικῶν συλλογῶν, λήψεως φωτογραφιῶν καὶ συντάξεως σχετικῶν ἐργασιῶν. Ἕκαστος σπουδαστὴς δέον ὅπως συντάξῃ καὶ καταθέσῃ μίαν λαογραφικὴν ἐργασίαν ἀναφερομένην εἰς ἓν ἢ περισσότερα χαρακτηριστικὰ ἀντικείμενα τῆς κατὰ παράδοσιν λαϊκῆς δημιουργίας (ὑλικῆς ἢ πνευματικῆς) τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του.

4. Μαθηματικά.

Ι) Ἐκ τῆς Ἀλγέβρας. Ὧραι εἴκοσι πέντε (25).

Ὁρισμὸς καὶ χρησιμότης αὐτῆς.

— Σχετικαὶ ἀριθμοὶ - Ρητοί. Πράξεις ἐπὶ τῶν σχετικῶν ἀριθμῶν. Γραφικὴ παράστασις αὐτῶν.

— Δυνάμεις σχετικῶν ἀριθμῶν μὲ ἐκθέτην ≥ 2.

Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις - Εἴδη αὐτῶν.

— Ἐξισώσεις α' βαθμοῦ μὲ ἕνα ἄγνωστον — Ἰδιότητες. Λύσις ἐξισώσεως α' βαθμοῦ μὲ ἕνα ἄγνωστον. Ἐφαρμογαί. Ἀνισώσεις α' βαθμοῦ μὲ ἕνα ἄγνωστον.

— Συστήματα ἐξισώσεων α' βαθμοῦ - Ἰδιότητες. Λύσις συστήματος δύο πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων μὲ δύο ἀγνώστους. Ἐφαρμογαί.

— Ἐξισώσεις 2ου βαθμοῦ ($\alpha\chi^2 + \beta\chi + \gamma = 0$). Ἰδιότητες. Λύσις τῆς ὡς ἄνω ἐξισώσεως - Ἐφαρμογαί.

— Πρόοδοι. Ἀριθμητικαί - γεωμετρικαὶ πρόοδοι.

Ρίζαι - Ἰδιότητες. Ἐφαρμογαί.

Λογάριθμοι - Ἰδιότητες - Λογαριθμικοὶ Πίνακες - Ἐφαρμογαί.

ΙΙ) Ἐκ τῆς Γεωμετρίας. Ὧραι εἴκοσι πέντε (25).

Στοιχεῖα στερεομετρίας.

Ὁ χῶρος καὶ αἱ τρεῖς (3) διαστάσεις.

Δίεδροι καὶ στερεαί. γωνίαι. Ἰδιότητες.

Πολύεδρα.

Κύβος - παραλληλεπίπεδον - πρῖσμα - πυραμίς - κύλινδρος - κῶνος - σφαῖρα. Γνωρίσματα- εἴδη - ἰδιότητες. Εὕρεσις τοῦ ἐμβαδοῦ καὶ τοῦ ὄγκου τούτων.

ΙΙΙ) Ἐκ τῆς Θεωρίας τῶν συνόλων. Ὧραι δέκα (10).

Διατεταγμένον ζεῦγος - Καρτεσιανὸν γινόμενον.

5. Φυσικαὶ Ἐπιστῆμαι.

α) Φυσικὴ καὶ Χημεία. Ὧραι καθ' ἑβδομάδα (3).

Διδακτέα ὕλη : αα) Θεωρητικῶς ὧραι (25) ἐν συνόλῳ.

Διδασκαλία ἐπὶ τῶν ἑνοτήτων : Στατικοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἠλεκτρομαγνητισμοῦ, ἐπαγωγῆς, ἐναλλασσομένου ρεύματος, ἠλεκτρολυτῶν, ἀγωγιμότητος ἀερίων, ἀγωγιμότητος εἰς τὸ κενὸν καὶ στοιχείων ἀτομικῆς καὶ πυρηνικῆς Φυσικῆς. Ὁμοίως διδασκαλίας ἐπὶ τῶν ἑνοτήτων τῆς ὀργανικῆς Χημείας τῶν διδασκομένων εἰς τὸ δημοτικὸν Σχολεῖον.

Τὸ θεωρητικὸν ὑπόβαθρον τῶν σπουδαστῶν θὰ ἐμπλουτίζεται διὰ τῆς κατ' ἰδίαν μελέτης καὶ δι' ἐπεξηγήσεων ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργαστηριακῶν ἀσκήσεων, περὶ ὧν κατωτέρω.

ββ) Ἐργαστηριακαὶ ἀσκήσεις ὧραι 40 ἐν συνόλῳ

Ἄσκησις τῶν σπουδαστῶν ἐργαστηριακῶς διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀνωτέρω ἑνοτήτων εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

β) Φυσιογνωστικὰ διδασκόμενα ὑπὸ τοῦ κατέχοντος ὀργανικὴν θέσιν καθηγητοῦ τῶν Γεωπονικῶν, ἐφ' ὅσον ὑπηρετεῖ τοιοῦτος εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν, ἄλλως ὑπὸ τοῦ Φυσιογνώστου ἢ τοῦ Φυσικοῦ.

Ὥρα καθ' ἑβδομάδα (1).

Σκοπός :

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Φυσιογνωστικῶν εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας εἶναι ἡ ἐνημέρωσις τῶν σπουδαστῶν ἐπὶ τῆς διδασκομένης ὕλης εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον ἐκ τῶν μαθημάτων τούτων, ἡ ἄσκησις εἰς τὴν βιολογικὴν μελέτην τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς σημασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος διὰ τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου.

Διδακτέα ὕλη :

α) Θεωρητικῶς ὧραι (10) ἐν συνόλῳ ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν μὲ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνημέρωσίν των καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ βασικῶν ἑνοτήτων ὡς πολλαπλασιασμοῦ, θρέψεως, προσαρμογῆς, ταξινομήσεως. Οἱ σπουδασταὶ δύνανται νὰ παραπέμπωνται πρὸς περαιτέρω ἐνημέρωσίν των εἰς σχετικὰ βιβλία περὶ τοῦ βίου τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν τῶν συναντωμένων ἐν Ἑλλάδι.

Ἰδιαιτέρα ἔμφασις δέον νὰ δοθῇ εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς ὑπαρχούσης σκοπιμότητος ἐν τῇ φύσει καὶ τῆς ἁρμονίας μεταξὺ τοῦ βασιλείου τῶν ζώων καὶ τοῦ τοιούτου τῶν φυτῶν, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν ὑπάρχουσαν σχέσιν μεταξὺ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καὶ τοῦ ὀργανικοῦ κόσμου.

β) Ἐργαστηριακῶς ὧραι (15). Ἐκτέλεσις πειραμάτων καὶ ἀσκήσεων πρὸς μελέτην τῶν διαφόρων ὀργανικῶν λειτουργιῶν καὶ φαινομένων (ἀναπνοῆς, κυκλοφορίας, γεωτροπίας, διαχωρισμοῦ ξανθοφύλλης, χλωροφύλλης).

Ἀνατομικαὶ ἀσκήσεις ἐπὶ ἀμφιβίων, μαλακίων, ἰχθύων, πτηνῶν, θηλαστικῶν πρὸς πληρεστέραν ἐξέτασιν τῶν ὀργανισμῶν τούτων.

Μικροσκοπικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν παρασκευασμάτων.

Ἐξέτασις ζώντων ζώων καὶ φυτῶν εἰς τὸ φυσικόν των περιβάλλον ἢ εἰς ἐνυδρεῖα ἢ ἐκτροφεῖα.

Ἄσκησις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν κατασκευὴν ἐνυδρείων, τὴν κατάρτισιν συλλογῶν, ἐκ τῶν ζώων, φυτῶν ἢ ὀρυκτῶν, τὴν ταξινόμησιν τῶν συλλεγομένων κατὰ τὰς ἐκδρομὰς ζώων, φυτῶν, ὀρυκτῶν, εἰς τὴν παρατήρησιν - βάσει ἡμερολογίου - τῆς ἐκβλαστήσεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν φυτῶν, τοῦ κύκλου ζωῆς τῶν ἐντόμων, τῶν ἀμφιβίων καὶ ἄλλων ὀργανισμῶν, εἰς τὴν ταρίχευσιν ζώων καὶ πτηνῶν ὡς καὶ εἰς τὴν ὀργάνωσιν σχολικοῦ μουσείου.

6. Παιδαγωγικά.

α) Ειδική Διδακτική τῶν μαθημάτων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Διδακτέα ὕλη :

Α) Ειδική διδακτική γλωσσικῶν (ὧραι 14). Θρησκευτικῶν (ὧραι 3), Ἱστορίας (3), Ἀριθμητικῆς καὶ Γεωμετρίας (6) Γεωγραφίας (4), Σπουδῆς περιβάλλοντος καὶ φυσιογνωστικῶν (13), Τεχνικῶν (3), Μουσικῆς (2) καὶ Γυμναστικῆς (2).

Β) Παροχὴ ἰδιαιτέρων μεθοδικῶν ὁδηγιῶν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ μονοθέσια καὶ ὀλιγοθέσια σχολεῖα :
τὰ ἡμίωρα μαθήματα, αἱ συνδιδασκόμεναι τάξεις, αἱ σιωπηραὶ ἐργασίαι καὶ οἱ ἐναλλασόμεναι κύκλοι (ὧραι 4).

β) Ἀγωγὴ τῶν καθυστερημένων παίδων.

Σκοπός : Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἀποβλέπει :

α) Εἰς τὴν παροχὴν βασικῶν στοιχείων, ἀναφερομένων εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς Ειδικῆς Ἀγωγῆς καὶ εἰδικώτερον εἰς τὰ προγράμματα καὶ τὰς μεθόδους διδασκαλίας τῶν νοητικῶς καθυστερημένων ἀλλ' ἐκπαιδευσίμων παίδων.

β) Εἰς τὴν πρακτικὴν ἄσκησιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ἐκπαιδευσίμων νοητικῶς καθυστερημένων παίδων.

Διδακτέα ὕλη :

Ι. Εἰσαγωγὴ (διδακτικαὶ ὧραι 4).
(Ὁρισμὸς καὶ ἀντικείμενον τῆς εἰδικῆς Ἀγωγῆς. Κατηγορίαι παίδων ἀποκλινόντων τοῦ κανονικοῦ. Σωματικά, ψυχολογικὰ καὶ παιδαγωγικὰ γνωρίσματα ἑκάστης κατηγορίας. Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις τοῦ προβλήματος τῶν νοητικῶς καθυστερημένων παίδων. Προγράμματα περιθάλψεως, ἀγωγῆς καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν καθυστερημένων παίδων, ἐκπαίδευσις εἰδικῶν παιδαγωγῶν).

ΙΙ) Διάγνωσις νοητικῆς καθυστερήσεως (Διδακτικαὶ ὧραι 3).

ΙΙΙ. Συμπληρωματικὴ ἐξέτασις τῶν νοητικῶς καθυστερημένων παίδων διὰ παιδαγωγικοὺς σκοπούς (Διδακτικαὶ ὧραι 5).

ΙV. Ἀγωγὴ τῶν ἐκπαιδευσίμων νοητικῶς καθυστερημένων παίδων (Διδακτικαὶ ὧραι 14).

V. Ἀγωγὴ τῶν ἀσκησίμων νοητικῶς καθυστερημένων (Διδακτικαὶ ὧραι 2).

γ) Σωματολογία τοῦ παιδὸς καὶ σωματομετρήσεις.

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος εἶναι ἡ γνωριμία τοῦ παιδὸς ἀπὸ σωματικῆς ἀπόψεως καὶ ἡ ἀπόκτησις τῆς ἱκανότητος συστηματικῆς παρακολουθήσεως τῆς ὀργανικῆς καὶ φυσιολογικῆς ἀναπτύξεώς του.

Διδακτέα ὕλη : Οἱ παράγοντες τῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως (κληρονομικότης, περιβάλλον), ἡ ἀνάπτυξις τῶν βασικῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν καὶ ὁ ἔλεγχος αὐτῶν. Αἱ διαφοροποιήσεις τῶν σωματικῶν ἀναλογιῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναπτύξεως. Ἡ φυσικὴ ἄσκησις καὶ ἐκγύμνασις τοῦ σώματος.

Σημείωσις : Κατὰ τὸ β' ἑξάμηνον θὰ διατίθεται μία ὥρα ἑβδομαδιαίως πρὸς πρακτικὴν ἄσκησιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰς σωματομετρήσεις.

7. Ψυχολογία.

α) Παιδαγωγικὴ Ψυχολογία

Διδακτέα ὕλη : Ἡ παιδαγωγικὴ Ψυχολογία ὡς ἐφηρμοσμένη Ψυχολογία καὶ ὡς παιδαγωγικὸς κλάδος. Ἔννοια καὶ περιεχόμενον. Εἰδικώτερον ἐξέτασις τῶν σχετικῶν θεμάτων ἐκ τῆς Ψυχολογίας τῆς προσωπικότητος, τῆς Ψυχολογίας τῆς προσαρμογῆς καὶ τῆς Ψυχολογίας τῆς Μαθήσεως.

β) Ψυχολογία τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν μετ' ἐφαρμογῶν καὶ στοιχεῖα Στατιστικῆς ἐν τῇ Ψυχολογίᾳ καὶ τῇ Παιδαγωγικῇ.

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος εἶναι ἡ ἀπόκτησις τῆς ἱκανότητος διακρίσεως τῶν ἰδιαιτέρων ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν γνωρισμάτων ἑκάστου τῶν μαθητῶν, προκειμένου νὰ γίνῃ χρῆσις δι' αὐτοὺς τῆς ἐξατομικευμένης διδασκαλίας.

Ἡ Στατιστικὴ θὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν διαφοροποίησιν τῶν ἀτόμων, ἀναλόγως τῶν γνώσεων καὶ τῶν ἱκανοτήτων των καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀξιολόγησιν τῶν χρησιμοποιουμένων ἑκάστοτε διδακτικῶν μεθόδων.

Τὰ ἐπὶ μέρους διδακτέα ἀντικείμενα.

Ι. Ἐκ τῆς Ψυχολογίας τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν.

α) Ἡ ἔννοια τῆς ἀτομικῆς διαφορᾶς. Κατάταξις τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν κατὰ κατηγορίας. Ἡ Παιδαγωγικὴ χρησιμότης τῆς διαγνώσεως τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν. Αἴτια καὶ παράγοντες τῆς ψυχικῆς διαφοροποιήσεως.

β) Τρόποι ἐκτιμήσεως τῶν ἐπὶ μέρους ἀτομικῶν διαφορῶν (σωματομετρήσεις καὶ ψυχομετρήσεις).

γ) Ἐφαρμογαὶ κριτηρίων (TESTS) ἐπὶ μαθητῶν.

ΙΙ. Ἐκ τῆς Στατιστικῆς. Μία ὥρα καθ' ἑβδομάδα.

Ἔννοια καὶ χρησιμότης τῆς Στατιστικῆς εἰς τὴν Ψυχολογίαν καὶ τὴν Παιδαγωγικήν.

Κατανομὴ συχνότητος. Ἱστογράμματα. Ὁμαδοποιήσεις κατὰ κατηγορίαν. Κεντρικαὶ τάσεις. Ἀποκλίσεις. Μέτρα συσχετίσεως. Συντελεστὴς συσχετίσεως. Κριτήρια χ^2, STUDENT'S T,F τοῦ FISHER.

Στάθμησις (Τεταρτιαία, Δεκατιαία, Ἑκατοστιαία ἀναγωγὴ εἰς τὴν φυσιολογικὴν κατανομήν).

Σταθμήσεις τῶν κριτηρίων (TESTS).

Ἐφαρμογαὶ ἐπὶ μετρήσεων.

ΙΙΙ. Ἀξιολόγησις τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Σύνταξις καὶ ἐνημέρωσις δελτίου ἀτομικότητος τοῦ μαθητοῦ.

8. Κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἀγωγή.
(μετ' εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν).

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου εἶναι ἡ ἐνημέρωσις τῶν σπουδαστῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ἐπὶ τῶν βασικῶν θεμάτων, ἅτινα ἀφοροῦν εἰς τὸ ἄτομον, τὴν δομὴν τῆς κοινωνίας, τὸ κράτος καὶ τὰς λειτουργίας αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς τοὺς διαφόρους πολιτειακοὺς καὶ πολιτιστικοὺς θεσμοὺς ἐξ ὧν ἀπορρέουν τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἀτόμου ὡς ἐλευθέρου ἀνθρώπου καὶ πολίτου μιᾶς εὐνομουμένης Πολιτείας.

Διδακτέα ὕλη : Εἰσαγωγή : Τὸ ἄτομον, ἡ κοινωνία καὶ ἡ πολιτεία. Αἱ ἔννοιαι τοῦ κράτους, τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πατρίδος. Τὸ κράτος, οἱ σκοποί του καὶ αἱ λειτουργίαι του. Κράτος καὶ ἄτομον. Κράτος καὶ Διοίκησις. Μορφαὶ πολιτευμάτων. Θεωρίαι περὶ τῶν λειτουργιῶν τοῦ Κράτους. Ἀναρχισμός, Σοσιαλισμός, Κομμουνισμός, Φασισμός. Περὶ Δημοκρατίας καὶ Ὁλοκληρωτισμοῦ. Οἱ θεσμοὶ τῆς δημοκρατίας. Ἡ κομματικὴ ζωή, ἡ κατοχύρωσις τῶν ἐλευθεριῶν, ἡ κυριαρχία τοῦ Νόμου καὶ ἡ ἀναγκαιότης τῶν κομμάτων. Πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τῆς Δημοκρατίας. Ὁλοκληρωτισμὸς καὶ αἱ μορφαί του. Τὸ Σύνταγμα. Ἡ δημιουργία καὶ αἱ προϋποθέσεις τῶν Συνταγμάτων. Ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου καὶ τὸ νέον Σύνταγμα. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ διάκρισις τῶν ἐξουσιῶν.

Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν : Εἰσαγωγή. Ἡ Κοινωνιολογία ὡς ἐπιστήμη. Κοινωνιολογία καὶ Ψυχολογία. Κοινωνιολογία καὶ Ἐκπαίδευσις (Κοινωνιολογικὴ Παιδαγωγική). Ἡ ἀτομικὴ καὶ ὁμαδικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Μορφαὶ κοινωνικῆς ζωῆς. Οἰκογένεια, φυλή, τάξις. Πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις τῆς κοινωνίας.

9. Τεχνικὰ (Σχέδιον - Χειροτεχνία).

1. Σχέδιον : σινικὴ μελάνη, κάρβουνο, χρῶμα, χαρακτική, διακόσμησις. Κατασκευὴ σκηνικῶν καὶ ἐποπτικῶν μέσων.

2. Χειροτεχνία, Ξυλοτεχνία, Μεταλλοτεχνία, ψηφιδογραφία, πλαστική, βιβλιοδετική, κατασκευὴ ἀναγλύφων χαρτῶν, παραστατικῶν πινάκων, ἐποπτικῶν μέσων, κουκλῶν, γεμιστῶν παιγνιδίων. Χρῆσις τῶν νέων πλαστικῶν ὑλικῶν.

3. Καθοδήγησις τῶν σπουδαστῶν πρὸς καταρτισμὸν συλλογῶν, μουσείου καὶ ἐκθέσεων παιδικῶν καλλιτεχνημάτων